

Ordføreren (K. Pedersen): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget holdt flere Møder og haft Samraad med Indenrigsministeren. Forhandlingerne har særlig drejet sig om Fordelingsreglerne og Dækningsbestemmelserne. Det er ikke lykkedes at naa til Enighed i Udvalget, idet de Konservative ikke har kunnet tiltræde Dækningsforslaget, men har stillet et særligt Ændringsforslag, som de i Betænkningen har gjort nærmere Rede for. Som det endvidere fremgaar af Bilagene til Betænkningen, har Udvalget fra Indenrigsministeriet faaet tilstillet forskellige regnskabsmæssige Opgørelser over Kommunernes samlede Udgifter i Halvaaret 1. Oktober 1933—31. Marts 1934.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af hele Udvalget, skal jeg bemærke, at hele Beløbet, de 6½ Mill. Kr., skal fordeles saaledes, at de sønderjyske Kommuner faar ½ Mill. Kr. forlods, hvorefter Indenrigsministeren faar 2 Mill. Kr. til Fordeling til særlig trængende og daarligt stillede Kommuner. De 4 Mill. Kr., som er tilbage, bliver efter Ændringsforslaget fordelt saaledes mellem de to Kommune-grupper, Købstadkommunerne og Landkommunerne, at Landkommunerne faar 2,3 Mill. Kr. og Købstadkommunerne 1,7 Mill. Kr. Denne Deling er foretaget paa Grundlag af de samlede Socialudgifter, herunder Refusionsudgifter, som de paagældende Kommune-grupper har haft i Halvaaret 1. Oktober 1933—31. Marts 1934; der er i Beregningen kun medtaget Kommuner, som ligger over en Beskatningsbrøk af 80, idet de Kommuner, som ligger under denne Beskatningsbrøk, ikke faar Del i Bevillingen.

Man kan nu spørge, om der ved den vndrede Fordeling sker nogen Forskydning æa den ene Kommune-gruppe til den anden. fretil vil jeg sige, at dette lader sig grumme Danskeligt besvare med nogen Nøjagtighed, uden at der foretages meget omfattende Beregninger for hver Kommune for sig; selve Lovforslaget tager en vis Udgift i Betragtning, men der er en vis Proportion mellem Udgiften og den Indkomstskat, som Kommunen har haft. Derfor er det grumme vanskeligt at sige noget derom. Jeg mener dog heller ikke, at dette er afgørende. Det, der har været det store Stridspunkt i Folketinget, og som der ogsaa har lydt Røster om ude fra Kommunerne, var Spørgsmaalet, om der skulde være store Beløb, som Landkommunerne ikke fik taget i Betragtning, nemlig de Refusionsbeløb, som de betaler til Købstadkommunerne. Den

Fordeling, der nu foreslaas, sker, som allerede nævnt, i Forhold til de regnskabsmæssige Udgifter, de paagældende Kommuner har haft, herunder ogsaa Refusionsbeløbene. Derefter mener jeg ikke, at nogen kan føle sig forurettet, idet hver af de to Kommune-grupper faar tildeelt, hvad der med Rette kan tilkomme dem i Forhold til de virkelige Udgifter, som de har haft. Med Hensyn til Fordelingen til de enkelte Kommuner inden for Kommune-grupperne opretholdes Lovforslagets Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at Indenrigsministeren, naar Rigsdagen er hjemsendt, skal kunne raadføre sig med de Finansudvalg, som senest har været valgt.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 er foranlediget ved, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra Folketinget, forudsætter Vedtagelsen af et bestemt, ligeledes fra Folketinget oversendt Lovforslag. Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa, at der skal vedtages et Lovforslag om en overordentlig Indkomstskat til Staten, og ifølge Ændringsforslag Nr. 5 indføres en ny Paragraf om, at Loven ikke træder i Kraft, før den i § 4 omhandlede Lovgivning om Dækning af de foreslaaede Udgifter er vedtaget.

Jeg vil hermed gerne anbefale Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, som er tiltraadt af hele Udvalget, samt Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5, som har Tilslutning fra et Flertal inden for Udvalget.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 3, der er stillet fra konservativ Side, kunde vi i og for sig godt have tiltraadt den Tanke, at Beløbet blev dækket paa den foreslaaede Maade. Men da Indenrigsministeren i Udvalget fuldstændig har afvist at modtage Dækning paa den Maade, saa at dette Ændringsforslags Vedtagelse vilde være ensbetydende med, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres, maa jeg anbefale at stemme imod det, idet mit Parti ønsker, at Lovforslaget gennemføres. Jeg mener, at Lovforslaget er paakrævet. Det er et Statstilskud, der her er Tale om, og under de vanskelige Forhold, som Kommunerne virker under, er der her Mulighed for at yde dem en lille Haandsrækning. Jeg overvurderer ikke den Betydning, Lovforslaget har, men det betyder dog en Haandsrækning over for de vanskeligt stillede Kommuner. Derfor ønsker vi fra vor Side, at Lovforslaget maa blive ophøjet til Lov, og jeg skal paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale, at man stemmer imod det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 3.